

TẠP CHÍ DÂN VĂN
DANVAN MAGAZINE
Email: danvanmagazin@gmail.com

KHÔNG VỀ VIỆT NAM NẾU CÒN VIỆT CỘNG (KVVNNVC)
MUỐN CHỐNG TÀI CỘNG PHẢI TRỪ VIỆT CỘNG (MCTCPTVC)
MUỐN TRỪ VIỆT CỘNG PHẢI TRỪ VIỆT GIÀN (MTVCPTVG)

BẢN TIN CỦA TẠP CHÍ DÂN VĂN
(XIN TIẾP TAY PHỔ BIẾN THẬT RỘNG RÃI - CHÂN THÀNH CẢM Ạ.)

*LTS: Giới thiệu bài viết của một cô giáo trong nước, đã về hưu.
Bồn báo có cô em gái út, nhỏ nhất nhà, dạy cấp 3 trường Trung Học Nguyễn Du trong cư
xá SQ Bắc Hải cũ, đã về hưu mấy năm nay, cô này cũng có nhiều thắc mắc như cô giáo
Đào Thị Ngọc Liên.*

Germany, ngày 14.10.2024.

- *Điều Hợp Viên DĐ Ngôn-Ngữ-Việt,*

- *Chủ Nhiệm TCDV.*

LÝ TRUNG TÍN

Tiếng Việt Bây Giờ Lạ Lẫm
Đào Thị Ngọc Liên

(Câu chuyện được kể bởi cô giáo Đào Thị Ngọc Liên sống tại Linh Xuân,
Saigon, cô là cô giáo đã về hưu được 10 năm.)

Một lần chờ xe buýt, tôi có dịp trò chuyện với một người rất trẻ, ăn mặc lịch
sự, tóc hớt ngắn, đeo kính trắng nhìn có vẻ trí thức, áo chemise trắng, tay
manchette thắt caravat sọc caro thanh nhã ...

Tôi và Anh chàng này lại đi cùng tuyến đường, lên xe ngồi cạnh nhau.
Qua giới thiệu tôi được biết anh này là sinh viên vừa tốt nghiệp khoa ngữ
văn trường Đại học nhân văn, hiện anh được giữ lại trường làm trợ giảng
cho các buổi dạy sinh viên... Chắc chưa tới 25 tuổi

Tôi cũng tự giới thiệu mình là giáo viên đã về hưu gần 10 năm, và tôi có
nhiều thắc mắc muốn hỏi, mà không biết hỏi ai, may mắn gặp được anh
bạn trẻ này, tôi liền xin được trò chuyện, anh chàng rất nhiệt tình và lễ
phép, tôi bắt đầu thăm vấn:

- Con ơi, cô thấy tiếng Việt ngày xưa phong phú và cách ghép từ theo luật
quy định, có phương pháp rõ ràng, sao tiếng Việt bây giờ nó nghèo nàn và
thô thiển quá con. Thằng nhỏ mắt sáng lên, nhanh nhẹn đáp:

- Cô nêu ví dụ cụ thể đi cô! Nếu con biết con sẽ giải thích cho cô rõ
Cô rất vui, cảm ơn con... Tôi mạnh dạn đặt câu hỏi :

- Ngày xưa cô có:

Từ thịnh soạn, linh đình. . . Để nói về một bữa ăn, bữa tiệc.

Từ tráng lệ, nguy nga . . . Để nói về ngôi nhà hay biệt thự đẹp.

Từ lộng lẫy, sang trọng . . . Để nói về cách ăn mặc, những đồ vật, xe cộ . . .

Ngày nay người ta chỉ xài có một từ: “HOÀNH TRÁNG” thí dụ:

Bữa tiệc hoành tráng. Biệt thự hoành tráng. Cái xe hơi hoành tráng. Là xong, không phải chọn lựa từ cho thích hợp . . . Như vậy có phải làm cho tiếng Việt mình ngày càng nghèo nàn, thô thiển quá không?

Mà Hoành tráng là cái gì? Từ này không có trong từ điển tiếng Việt. Thành nhỏ còn chưa kịp trả lời, bà già là tôi bồi thêm: Cô xem trên Tivi những game show, các giám khảo nghe và bình luận về giọng ca của thí sinh nào đó, họ nói:

“Giọng ca đẹp”. Cô rất khó chịu vì giọng ca mà đẹp là sao? Họ lặp đi lặp lại nhiều lần, mà nhiều giám khảo sử dụng từ đẹp cho một giọng ca . . . Là sao? Thay vì nói một giọng ca truyền cảm, giọng ca trầm ấm, giọng ca du dương, hay trong trẻo . . .

Vẫn là xướng ngôn viên trên Tivi đọc tin tức họ nói: Nào là đình tặc, cát tặc, lâm tặc, hải tặc, không tặc, cáp tặc . . . Họ đọc một cách hồn nhiên, Cô nghe mà . . . Muốn khóc cho tiếng Việt thời nay.

Những từ như: động não, manh động, trẻ em hòa nhập . . . Được nghe rất bình thường. Cô đồng ý là từ ngữ có ngày sinh, nó xuất hiện theo thời. Và nó cũng có ngày mất do người ta quên không sử dụng nữa thì nó mất do không còn thấy xuất hiện nữa.

Thành nhỏ ngồi nghe mà không nói được câu nào, nó nhìn tôi có vẻ gì khó hiểu, một lúc sau nó mới mở lời: Cô ơi, để con về trao đổi lại với Thầy con, mong hôm khác gặp lại cô.

Cuối cùng, thành nhỏ xuống xe và đi như trốn chạy! Tội nghiệp quá! Thiết tình thì bà già rất muốn biết tại sao Tiếng Việt ngày nay trở nên nghèo nàn như vậy thôi, vì không ai nhìn thấy hay do người ta luôn bị cuốn hút vào đời sống Công nghệ thông tin rồi quên mất

Học trò của tôi tới nhà thăm, làm bánh cho tụi nó ăn, vừa ăn, tụi nó vừa xuyết xoa:

- Bánh cô làm hơi bị ngon! Ngon mà sao bị? Học ở đâu ra nữa??

Bà già tôi bắt đầu giảng cho nghe một bài... Tụi nó mở mắt nhìn mà không nói, chắc là do thói quen . . .

Thế nhưng . . . Có lẽ mình đã hết thời rồi, sắp lên núi mà cứ muốn ở lại nơi này...

Lớp trẻ ngày nay khi nghe được những câu chuyện này, chắc hẳn chúng sẽ khá ngạc nhiên. Bởi chúng được học trong trường rằng Tiếng Việt của chúng ta giàu và đẹp nhưng thực tế chúng không thể hiểu được Tiếng Việt

giàu và đẹp như thế nào, bởi nền giáo dục ngày nay đang ngày càng bị cách khai với cội nguồn lịch sử xa xưa (ý tôi là thời chữ Hán chữ Nôm). Bọn nhỏ không hề biết về nguồn gốc của ngôn ngữ mà mình đang sử dụng, những vẻ đẹp truyền thống đang ngày càng mất dần mà thay vào đó là những thứ công nghệ thông tin thời nay, khiến con người ngày càng phóng túng, muốn sao làm vậy, thích gì nói đấy. Bạn đừng coi thường mấy thứ công cụ công nghệ ngày nay, nếu không kiểm soát được bản thân thì chúng có thể hủy hoại tiền đồ của một con người đấy!

Quả là đáng buồn, bởi xưa nay chúng ta vẫn tự hào xưng là con Lạc cháu Hồng, nhưng hãy xem cách cư xử của con người thời nay, dùng từ mà không biết nghĩa, luôn thích nói phóng đại hoành tráng, thổi phồng sự việc, dùng ngôn từ

để xáo biện cho lời nói dối. Vậy mà mặt không hề đổi sắc, đáng buồn hơn người ta còn cho rằng đây là bản năng bản sự.

Nếu cứ phát triển tiếp thì sẽ thế nào đây? Bạn có biết rằng lời nói của một người chính là phản ánh nội tâm bên trong của người ấy, không cải biến lời nói thì sao cải biến được tâm, không cải biến tâm thì sao cải biến được lời nói. Hai điều này là đệ nhất tính với nhau, vậy mới nói một người mà không chú ý lời ăn tiếng nói của mình thì đã nguy hiểm lắm rồi!

Cuối cùng, nếu muốn thay đổi tất cả người ta chỉ có thể tìm về truyền thống, tu dưỡng lời nói, tu dưỡng bản thân và tu dưỡng ngay cả ý niệm trong rong đầu não, có như vậy con người mới có thể có tương lai tốt đẹp.

NGUỒN: ĐÀO THỊ NGỌC LIÊN

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11500 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC